

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:051805
Datë: 14.10.2024
Numri i dokumentit: 06290281

Ac.nr.7906/23

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë prej gjyqtarëve Arsim Hamzaj - kryetar i kolegjit, Nehat Idrizi dhe Lumni Sallauka - anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëseve S.Sh. dhe B.K., të dyja nga Vushtrria, të cilët sipas autorizimit i përfaqëson av.A.B., nga Prishtina, kundër të paditurës Komuna e Vushtrrisë - Drejtoria Komunale e Arsimit, me objekt kontesti kompensimin e shpenzimeve të ushqimit për ditët e pranisë në punë - shujtat ditore, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të parashtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë - dega në Vushtrri, C.nr.262/21, të datës 12.10.2023, në seancën e kolegjit, të mbajtur më datën **03.10.2024** mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Komuna e Vushtrrisë - Drejtoria Komunale e Arsimit, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Mitrovicë - dega në Vushtrri, C.nr.262/21, i datës 12.10.2023, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar C.nr.262/21, të datës 12.10.2023, në pikën *I (një)* të dispozitivit, e ka aprovuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditëseve S.Sh. dhe B.K., të dyja nga Vushtrria, dhe ka detyruar e paditura Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria për Arsim, që në emër të kompensimit për ushqim në punë paditëses S.Sh., për periudhën nga data 31.01.2020 e deri me datë 31.12.2021 (gjithsejtë 189 ditë pune), t'ia paguaj shumën prej 378.00 euro, paditëses B.K., për periudhën nga data 31.01.2020 e deri me datë 31.12.2021 (gjithsejtë 189 ditë pune), t'ia paguaj shumën prej 536.00 euro, me kamatë ligjore prej 8%, e cila do të llogaritet nga dita e parashtrimit të padisë (19.03.2021), e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit me detyrim. Në pikën *II (dy)*, ka detyruar të paditurën Komuna e Vushtrrisë-Drejtoria për Arsim që paditësve të ua kompensoj shpenzimet e procedurës, dhe atë, për padi shumën prej 156.00 euro dhe për taksën gjyqësore për padi shumën prej 20.00 euro, apo shumën e përgjithshme prej

176.00 euro, në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, e këtë nën kërcënim të përmbarimit me detyrim.

Kundër këtij aktgjykimi e paditura në afatin ligjor ka parashtruar ankesë për shkak të *shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale*, Apelit me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovon ankesën e të paditurës, të prish aktgjykimin e atakuar dhe lëndën ta kthen në rigjykim në shkallë të parë.

Paditëset nuk kanë paraqitur përgjigje në ankesën e të paditurës.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktvendimin e atakuar, e në mbështetje të nenit 194 dhe 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

- *Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.*

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditëset, përmes përfaqësuesit të tyre të autorizuar, me datën 19.03.2021, në gjykatën e shkallës së parë ka ushtruar padi kundër të paditurës për shkak të kompensimit të shpenzimeve të ushqimit gjatë ditëve të pranisë në punë, me arsyet si në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë, pa shqyrtim kryesor të çështjes, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.262/21, të datës 12.10.2023, me të cilin ka vendosur më decidivisht si në dispozitiv të tij. Në arsyetimin e aktgjykimin të atakuar, gjykata e shkallës së parë, ka arsyetuar se nga parashtrimet e palëve ndërgjyqëse të paraqitura në padi dhe në përgjigjen në padi, gjykata ka gjetur se nuk ishte kontestuese se paditësit është në marrëdhënie pune te e paditura, respektivisht në Institucion Parashkollor “Foleja”, Komuna e Vushtrri, fakt i cili vërtetohet me anë të kontratave të punës si dhe vërtetimeve nr.37 dhe 36 të lëshuar nga e paditura, konstatohet se paditëses prej datës 31.01.2020, e deri me 31.12.2021, kanë gjithësejtë nga 189 të pranisë në punë secila veç e veç, e po ashtu kontestuese nuk ishte rrethana se e paditura nuk ka bërë kompensimin e shpenzimeve të ushqimit në punë. Lidhur me mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë ka vendosur se duke ju referuar dispozitës së nenit 35 paragrafi 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë të datës 22.01.2021.Vendimin mbi kamatën e ka mbështetur në nenin 382 të LMD-së, ndërsa vendimin për shpenzimet e ka bazuar në nenin 449 dhe 452 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (*më gjerësisht si në arsyetim të aktgjykimin të atakuar*).

Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimin të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore të pretenduara, dhe as në shkeljet nga neni 182 parag.2, pika b), g), j), k) dhe m), të LPK-së, dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të së drejtës materiale për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare sipas nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 parag.2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaftë i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet dhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Po ashtu gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe faktet vendimtare nuk kanë qenë kontestuese se paditëset janë në marrëdhënie pune tek e paditura, përkatësisht në IP “Foleja” në Komunën e Vushtrrisë, gjë e cila është vërtetuar me anë të vërtetimeve të punës të cilat gjendet si prova në shkresat e lëndës, e po ashtu janë vërtetuar edhe ditët e pranisë së paditësve në punë për periudhën për të cilën paditësit kërkojnë kompensimin e ushqimit, përmes vërtetimit të lëshuar nga institucioni në të cilin punojnë.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, kjo për arsye se me nenin 90 parag.1 të Ligjit të Punës 03/L-212, të datës 01.11.2010, përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në mes: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve, ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me parag.1 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) në nivel të vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me parag.3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës. Me parag.4 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”*.

Me nenin 35 par.7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 18.04.2017 parashihet se *“Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqim gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të ushqimit në punë, për një ditë pune është 2 (dy) euro për të punësuarit që kanë marrëdhënien e punës primare në institucione arsimore. Punëdhënësi i cili e ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve, përmes restaurantit a kuzhinës, ose në një formë tjetër, nuk ka obligim kompensimin për ushqim”*. Edhe sa i përket vlerësimit të kohëzgjatjes së kontratës është bazuar në Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr.40/2023, të datës 27.02.2023, ku është theksuar se *“Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë e datës 18.04.2017, aplikohet në periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri më 21.01.2021”*. Ndërsa, kjo gjykatë shton se për periudhën prej datës 22.01.2021 e deri më 31.12.2021, vlen dispozita e nenit 35 par.7 e Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 22.01.2021 e cila në mënyrë të njëjtë ka paraparë kompensimin e punëtorëve për shujtat ditore. Andaj mbi bazën e të lartcekurave, kjo gjykatë gjeti se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur kur e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditësit si të bazuar, për çka edhe vendosi që të njëjtin ta vërtetoj sikurse në dispozitivin e këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e lartcekura, Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi arsyetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë sa i përket vendosjes lidhur me aprovimin e kërkesëpadisë së paditëset që në emër të kompensimit të ushqimit ditor-shujtës, për periudhën për të cilën paditëset e kërkojnë kompensimin, t'ua kompensojë shumën e aprovuar si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Gjithashtu edhe për lartësinë e kërkesëpadisë gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe në mënyrë të ligjshme, pasi që në shkresat e lëndës ka pasur prova të mjaftueshme, andaj dhe u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Lidhur me pretendimin ankimor të të paditurës se kemi parashkrim sepse Kontratës Kolektive e datës 18.04.2017, ka vlefshmëri 3 vjet, ndërsa padia është paraqitur pas afatit përkatësisht me datën 19.03.2021, Gjykata ankimore një pretendim të tillë nuk mund ta pranoj si të bazuar, pasi që kërkesa për kompensimin e ushqimit e paditëseve nuk është përfshirë në parashkrim, për faktin paditëset me datën 19.03.2021, kanë paraqitur padi përmes të cilës kanë kërkuar kompensimin e ushqimit nga data 31.01.2020 deri me 31.12.2021, nga çka rezulton se nga fillimi i periudhën për të cilën kërkohet kompensimi e deri te paraqitja e padisë nuk kanë kaluar më shumë se tri vite, që do të thotë se padia e paditëses nuk është e parashkruar konform nenit 87 të Ligjit të Punës.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejt ka zbatuar dispozitën e nenit 398 të LPK-së i cili shprehimisht përcakton *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritore, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*. Nga interpretimi i kësaj dispozite ligjore, kjo gjykatë vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejt ka vepruar kur ka gjykuar këtë çështje kontestimore pa shqyrtim kryesor të çështjes pasi janë plotësuar kushtet ligjore në rastin konkret.

Në këtë drejtim edhe vendimi i gjykatës së shkallës së parë mbi kamatën është marrë në përputhje të plotë me nenin 382 të LMD-së, ndërsa vendimi për shpenzimet e procedurës është marrë në përputhje të plotë me nenin 452 të LPK-së.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti se gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 par. 1 pika d) të LPK-së, lidhur me neni 200 të LPK-së, u vendosë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.7906/23, datë 03.10.2024

**Kryetari i kolegjit - gjyqtari
Arsim Hamzaj**